

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Zosimo Presbytero. 189.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

utilitate sua inferiores esse censet. Illa res mundo sublimiores ante oculos sibi proponit: hæc terrenas somniat. Illa diuinam & præclarā gloriam expetit: hæc intercunctis cupiditate flagrat.

κείας ἐτελείας. ἢ μὲν τὸ ὑψηλὸν φαντάζεται. ἢ δὲ τὰ ἐπίγεια ὀνειροπωλεῖ. ἢ μὲν τὸ θεῖον ἢ ἀοιδίμων κλέος ποθεῖ. ἢ δὲ τὸ σαρκωδὴς δόξης ἐρα.

Eidem. 187.

Τῷ αὐτῷ. ρπζ.

Φρόνημα & φρόνησις haud eandē significationem habēt. Illud enim elationem, hæc prudentiam significat. Illud superbiam, hæc temperantiā. Illud aduersus alios impetum facere: hæc nihil eorum, quæ decet, prætermittere. Illud denique eos, qui virtutum ornamentis præditi sunt, ornatu spoliat: hæc autem inferiores etiam exornat. Ac propterea illud odio, hæc laudi atque admirationi est. Illud omnium voce laceratur: hæc prædicatione effertur. Quæ cū ita sint, ut φρόνησις, hoc est prudentiam excolas, φρόνημα autem, id est elationē atque impetum aduersus proximos radicētis euellas, enitere.

Οὐ ταυτὸν φρόνημα καὶ φρόνησις. τὸ μὲν γὰρ ἔπαρμα δηλοῖ. ἢ δὲ, σωέσι. τὸ μὲν, ὑψηλότητα. ἢ δὲ, σωφροσύνη. τὸ μὲν, τὸ κατὰ τὴν πέλας ἐπιφύεσθαι. ἢ δὲ, τὸ μηδὲν τῆς ἀρετῆς παρορθεῖν. καὶ τὸ μὲν, τὸς ὑψηλοῦς ἀρετῆς κεκοσμημένους ἀποκοσμεῖ. ἢ δὲ, καὶ τὸς ἡπίονας κοσμεῖ. διὸ καὶ τὸ μὲν μισεῖται. ἢ δὲ, θαυμάζεται. τὸ μὲν ἀποκηρύσσεται. ἢ δὲ, ἀνακηρύσσεται. τὸ μὲν φρόνησιν τοῖσι, ταῦτα τὸ κατὰ τῆς πλησίον ἐπιφύεσθαι. αὐτῶν ἀναπαύσασθαι πειράσθαι.

Eidem. 188.

Τῷ αὐτῷ. ρπθ.

Equidem ipse humilitatem ab animo magno & excelsō, superbiam autem à vili & abiecto proficisci existimo. Atque hoc confirmant, Deo charus Abrahā, & Pharisæus. Etenim ille diuino colloquio fruēs, terram sese ac cinerem appellabat: hic autem, etiā à nemine commotus efferebatur, animūque arrogantem gerebat, ac seipsum vniuerso orbi anteferre conabatur.

Ἐγὼ μὲν ἀπὸ μεγαλοφύνης ἢ ἐξ ἐπινομήκεως ψυχῆς τίθεισθαι ἡρώμεν τὴν ταπεινοφροσύνην, ἀπὸ δὲ ἐυπέλης ἢ φαυλοτάτης τὴν ὑψηλότητα. καὶ τὸ ἐγὼ μὲν εἰδύσθαι, ὅτι θεοφιλὴς Ἀβραάμ, καὶ ὁ φαρισαῖος. ὁ μὲν γὰρ θείας ἀπολαύων ὀμιλίας, γινώσκει καὶ ἀποδοῖν αὐτῷ ἐκάλει. ὁ δὲ μηδὲ ὡς ἀσκητικῶς ἐπήρετο, καὶ μέγα ἐφρόνει, καὶ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης αὐτῷ παρεθῆναι ἐπεχείρει.

Zosimo Presbytero. 189.

Ζωσίμῳ πρεσβυτέρῳ. ρπθ.

Eum, qui docere aggreditur, facere oportet, atque ita loqui. Qui autem non facit, cum ne verba quidem facere conuenit. Prior enim inter summos collocabitur: posterior autem non modò pœnas illic dabit, sed etiam ridiculum hic sese præbebit. Cauillorū enim ac sannarum materia auditoribus erit. Quamobrem aut facientē

Τὸν μὲν διδάσκων ἐπιχειροῦντα, πρῶτον λέγει, καὶ ἔπειτα φράζει. τὸ δὲ μὴ πρῶτον λέγειν, ἐδὲ φράζειν ἄχρηστον. ὁ μὲν γὰρ πρῶτος εἰς τὰς κορυφαίας τὰς τεταύξεται. ὁ δὲ δεύτερος ἢ μόνον δικὰς ἐκείσε δάσκει, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ γέλωτα ἐφλήσκει. καμφοδίας γὰρ ὑψηλῆς τοῖς ἀκραταῖς γινώσεται. καὶ τοιγαροῦν

ποιηροῦ ἢ ἀράπιστα λέγειν, ἢ μὴ ἀράπιστα ἢ συχίαν ἄγειν, καὶ πλὴν γλῶσσαι τοῖς ἑὺγνωμοσύνης ἡνίας ἀγγεῖν, ταῖς καὶ μεταγνώσειν ἀδικοῦσας.

loqui oportet, aut non facientem filere, ac linguam probitatis rectique iudicij habentis, quæ resipiscientiam parturiunt, coercere.

Ζηῶνι πρεσβυτέρῳ. ρθ.

Zenoni Presbytero. 190.

Τὸ μετὰ φρονήσεως ἡρεμῶν τε καὶ χαλιῶν τῶ πρὸς τὰ βελτικίας καὶ σαθεῖσας γνώμης, μέγιστον ὅστι, παρ' ἐμοὶ κριτῆ, τεκμηριον.

Morum cum prudentia coniuncta placiditas & tranquillitas, grauis atque constantis animi maximum, meo quidem iudicio, argumentum est.

Παύλῳ. ρθα.

Paulo. 191.

Οἱ πάντα ὁμοῦ ζῆματα μινυῶτες, καὶ πανοσπείαν τὸ ἔργον ποιῶντες, ἔμοι δοιοδοσιν ὑγιάνειν τὸν νοῦν. εἰ γὰρ θεός, καὶ γένεσις, εἰ δὲ γένεσις ἔφημι τὸ εἰσαίτιον. τραπέειν γὰρ τὸ βλάσφημον εἰς τὰς τῆς τῶτο ὡδρασκεναζόντων λέγεσθαι κορυφάς. εἰ δὲ ἔδει τῶτο φωνῆ, ἀναμφισβήτητος ὅτι τῆς ἐκκλησίας ὁ σέφανος. ἡρκεῖ μὲν οὐδ' αὐτῆ ἡ νίκη, ὡς οἶμαι, εἰ καὶ μόνη ἐτύχασεν. νυνὶ δὲ καὶ ἄλλαισιν πολλαῖς ἐπεριδόμεθα. εἰ γένεσις, καὶ νόμος. εἰ δὲ νόμος, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, καὶ παράνομις. εἰ δὲ παράνομις, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, οὐ κρίσις. εἰ δὲ κρίσις, οὐ γένεσις. εἰ γένεσις, οὐκ εὐχὴ. εἰ δὲ εὐχὴ, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, καὶ μελέται. εἰ δὲ μελέται, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, καὶ φιλοσοφία. εἰ δὲ φιλοσοφία, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, οὐκ ἰατρική. εἰ δὲ ἰατρική, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, καὶ γεωργία. εἰ δὲ γεωργία, καὶ γένεσις. καὶ πολλὰ ἔργον εἰπεῖν, νυνὶ πασαλείψω. αὐθις δὲ συλλογισμοῦ. εἰ μὲν οὐδ' ἐνός ἑὺ τῶ ἀράγματος ὡς ἐν ὁ ἀγών, ἴσως ἀμφισβήτησιμος ἀν' ἑὺ ὁ σέφανος. εἰ δ' ἐνός ὡς πολλὰ καὶ ποικίλα ἢ μάλα ἀναμφισβήτητος, ὡς οἶμαι, καὶ γὰρ ἐν δόξῃ νενικηκέναι ἑπὶ τῆς ἄλλων ἡττήθησεται. δόξῃ δὲ εἰποι, ἐπειδή τῶν ἑπὶ πᾶσαι τὸ κρίνειν τὰ ἀράγματα εἰλικρινῶς ὡς ὁσέσιν, ἢ ἀφ' βραχυτήτα γνώμης, ἢ ἀφ' ῥαθυμίας, ἢ ἀφ' οἰαυό-

Qui res omnes permiscet, ac leguminum, ut dici solet, mixturam faciunt, sanæ mentis mihi minimè videntur. Nā si Deus est, fatum non est. Si autem fatum, non dicam quod cum eo pugnat, vertatur enim in eorum capita, qui ut hoc dicatur, procurant, hæc blasphemia. Quod si nemo est qui hoc dicere aufit, sine controuersia penes Ecclesiā est victoria. Ac sufficiebat quidem, ut opinor, hæc palma, etiam si sola esset. Nunc autem aliis quoque permultis innitimur. Si fatum est, lex non est. Si autem lex, fatum non est. Si fatum est admonitio non est. Si autem admonitio, fatum non est. Si fatum est, iudicium non est. Si autem iudicium, fatum non est. Si fatum est, non est precatio. Si autem precatio, fatum non est. Si fatum est, meditationes non sunt. Si autem meditationes, fatum non est. Si fatum est, philosophia non est. Si autem philosophia, fatum non est. Si fatum est, medicina non est. Si autem medicina est, fatum non est. Si fatum est, agricultura non est. Si autem agricultura est, fatum non est. Ac multa item alia cum dicere habeam, nunc prætermitto, rursum autem colligam. Si igitur vnus rei cum vna certamen esset, dubia fortasse victoria foret. Cum autem vna res aduersus multas & varias dimicet, extra controuersiam, ut opinor, est victoria. Quamuis enim vnā vicisse videatur, ab aliis tamen vincetur. Idcirco autem dixi, videbitur, quoniam non

Q. q. ij